

Μητροπολίτου Προικοννήσου κ. Ιωσήφ

Πλησίασε και πάλι η μεγάλη και σωτήρια ημέρα των Χριστουγέννων. Σε λίγες μέρες, οι καμπάνες όλου του κόσμου θα διαλαλήσουν με τους ολόγλυκους ήχους τους πως «Χριστός γεννάται, λύτρωση στου κόσμου την ορφάνια»!

Μα πολύ πιο νωρίς, εμείς, οι Ορθόδοξοι, έχουμε το προανάκρουσμα αυτής της μελωδίας, όχι μόνο με την περίοδο της Χριστουγεννιάτικης νηστείας, που αρχίζει από τις 15 Νοεμβρίου, ούτε μόνο από τις πάντερπνες Καταβασίες «Χριστός γεννάται, δοξάσατε• Χριστός εξ ουρανών, απαντήσατε• Χριστός επί γης, υψώθητε» και το γλυκύτατο Κοντάκιο «Η Παρθένος σήμερον τον προαιώνιον Λόγον εν σπηλαίω έρχεται αποτεκείν απορρήτως», που από μέρες τ' ακούμε να ψάλλονται στις εκκλησιές μας, μα και από το ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής προ των Χριστουγέννων, που είναι το πρώτο κεφάλαιο της Καινής Διαθήκης, το πρώτο κεφάλαιο του κατά Ματθαίον αγίου Ευαγγελίου, και μας περιγράφει όχι μόνο το ανθρώπινο γενεαλογικό δένδρο του Χριστού, μα και το ίδιο το κοσμοσωτήριο γεγονός της Γεννήσεώς Του. Έτσι, η Εκκλησία μας, με πολλή σοφία, μας δίνει βαθμιαία την ευκαιρία και τη δυνατότητα μιας καλής πνευματικής προετοιμασίας, όχι απλώς για να γιορτάσουμε, μα, κυριολεκτικά, για να ζήσουμε το μεγάλο Μυστήριο της Σαρκώσεως του Λόγου του Θεού.

Αν τα Χριστούγεννα για άλλα δόγματα και λαούς είναι μια ευκαιρία οικογενειακής ζεστασιάς και εκδηλώσεων αγάπης μόνο, για τους Ορθοδόξους είναι κάτι πολύ πιο βαθύ και πολύ πιο σπουδαίο. Είναι μια ακόμη ευκαιρία να εμβαθύνουμε με σοβαρότητα στο γεγονός της ταπεινώσεως και της κενώσεως του Θεού, προκειμένου να πληρωθούμε και να υψωθούμε εμείς! Να γεμίσουμε όχι απλώς από αρετές, οι οποίες αυτονομημένες και καθαυτές δεν έχουν καμιά σημασία και αξία, όσο εντυπωσιακές κι αξιοθαύμαστες κι αν φαίνονται, αλλ' αποκτούν νόημα και αξία μόνο σε σχέση με την αυτοαρετή και την αυτοαγιότητα που είναι ο Χριστός. Κατά πόσο δηλαδή καλλιεργούνται με την ευλογία Του, σύμφωνα με το θέλημά Του, και με μόνο σκοπό τη δόξα του Ονόματος Του, ως εργαλεία δηλαδή θεώσεως, αλλά και να γεμίσουμε από ζωή, και από εκείνο το «περισσόν», το οποίο υπαινίχθηκε ο Κύριος λέγοντας: «Εγώ ήλθον ίνα ζωήν έχωσι και περισσόν έχωσιν» (Ιωάν. 10: 10). Να γεμίσουμε από τις άκτιστες ενέργειές Του που χαρίζουν ζωή! Όχι μόνο τούτη την πρόσκαιρη, μα και την παντοτεινή και αιώνια! Και να γεμίσουμε από το φως Του το άκτιστο, το ζωοποιό, το θεοποιούν (=αυτό που κάνει τον άνθρωπο θεό), το αφθαρτίζον, το αγιάζον, αυτό που, από υπερβολή φιλανθρωπίας και ξεχείλισμα αγάπης, μας κάνει «θεούς» κατά χάριν. Αυτό είναι το «περισσόν»! Και να υψωθούμε στο αρχαίο κάλλος, στην πρώτη ομορφιά, την «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν Θεού» (Γεν. 1: 26), με την οποία μας έπλασε, κι απ' όπου με την αμαρτία μας ξεπέσαμε και -δυστυχώς- εξακολουθούμε να ξεπέφτουμε.

Είναι, λοιπόν, τα Χριστούγεννα για τους Ορθοδόξους μια ευκαιρία να ταπεινωθούμε μαζί με τον ταπεινούμενο Χριστό. Και ταυτόχρονα μια ευκαιρία για να υψωθούμε από την κίβδηλη ζωή της αμαρτίας και την αφόρητη πλήξη της καθημερινής συμβατικότητας στην εν Χριστώ ζωή! Τη ζωή των δακρύων της μετανοίας και της μυστικής χαράς που χαρίζει στις μετανοούσες ψυχές ο Παμφιλάνθρωπος Κύριος. Τη

ζωή της ειλικρίνειας απέναντι στον εαυτό μας, στους ανθρώπους και στο Θεό. Τη ζωή της γνήσιας πνευματικότητας μέσα στη μοσχολιβανισμένη ατμόσφαιρα της Εκκλησίας. Τη ζωή της αυθεντικής, χριστομίμητης και χριστοκεντρικής αρετής, που βιώνεται εν τω κρυπτό, αλλά θα λάβει την ανταπόδοσή της εν τω φανερώ. Τη ζωή που θάχει πάρει διαζύγιο από κάθε είδους φαρισαϊσμούς κ' υποκρισίες. Τη ζωή του «χρηστού ζυγού» και του «ελαφρού φορτίου» του Χριστού (Ματθ. 11: 30), που η άρση τους φέρνει την ανάπαυση, το γλυκασμό και την παμπόθητη ειρήνη της ψυχής, την «πάντα νουν υπερέχουσαν»!

Ευχή της Εκκλησίας είναι πάντα αυτή η ευκαιρία να γίνεται δεκτή από κάθε πιστό με ευγνώμονα αισθήματα προς τον «νηπιάζοντα τη σάρκι» Κύριο, και ν' αξιοποιείται καλοδιάθετα, ώστε να μη μένουμε στα Χριστούγεννα της γαλοπούλας, των κουραμπιέδων και των δώρων, μα να ζούμε τα Χριστούγεννα του Χριστού! Τα Χριστούγεννα της Εκκλησίας! Τα Χριστούγεννα που έχουν τη δύναμη να γεμίζουν το κενό της ψυχής μας και να παρηγορούν την καρδιά μας! Τα Χριστούγεννα που λυτρώνουν, σώζουν και θεοποιούν!

Πηγή: www.faneromenihol.gr